

Tolv timmars hjulstämning

Tolv timmars inlines- eller rullskiderullande lopp kan delas upp. Vissa vill lagköra, andra föredrar det ensamma nötrandet.

Se även bildspel från tävlingen.

Mest imponerande, när Varbergs RSK arrangerade svensk premiär för ett tolvtimmarslopp, var 61-åriga solomannen på inlines, Sören Remar från Ulricehamn.

Det gick inte fort, han var förstås långt efter speedåkarna från Stockholm, men Sören avverkade varv efter varv.

Efter tolv timmar hade han kört 110 varv, snudd på tjugo mil, mest i ensamt gemak och i egen takt. Mäktat imponerande!

– Sören är en van motionär, han har bland annat deltagit i alla Stockholm Marathon, meddelade tävlingsledaren Dennis Bengtsson, medan han tjoade ut antalet varv till ulricehamnaren.

Första- och andralaget från Stockholm Speed rullade över målmattan sida vid sida som segrare i lagtävlingen, nådde upp i 208 varv, drygt 37 mil.

Men det var inte någon enkel resa. Ett tag var de båda lagen varvet efter Team Finland och Team Rollerblade Black.

– Jag vet inte om det var efter fem eller sju timmars körning, men vi var dryga varvet efter. Det satsades rejält, men de förtog sig tydligen, sa Ulf Haase i Stockholm Speed.

Stockholmarna behöll lugnet, matade på i sitt tempo, tog in och tog över.

In i det längsta hängde Team Rollerblade Black med, men blev till slut ett varv efter, medan Varbergs RSK blev femma, fick ihop 196 varv på de tolv timmarna.

Varbergarna hängde med ett bra tag, möjligen med hjälp av hot.

– Jag ska döda dig! väste en utpumpad John Bengtsson sedan han tvingats jaga livet ur sig för att hämta in det tappade försprånget som Joakim Fernström noterat varvet före.

Men ”Jocke” hade svar på varför det blev så:

– Håmåss släppte förbi mig och jag fick dra, sa han.

Håmåss, det var Johan Håmåss, toppåkare i Stockholm Speed 1. Han gled enkelt efter ”Jocke” i motvinden och blåste sedan ifrån.

– Det här var en härlig upplevelse, en injektion för Inline-Sverige, sa Ulf Haase om tolvtimmarsracet.

Möjligen var åkarna en smula oroliga på fredagskvällen, när regnet öste ner och blåsten ven.

Blåsten bestod, den långa uppförsbacken på målakan var inte nådig, men sol ersatte regn.

– Fast det var inte enkelt på förmiddagen, innan banan torkade upp. Det var såphalt därute, sa Jörgen Pettersohn, i motionärsgänget SF Ledel på Rull från Falkenberg.

Åkarna tog arrangemanget på olika sätt, som en stenhård tävling, som en utmaning eller bara som en kul grej. Men lovorden var många, de flesta höll nog med Tobias Westman, i rullskidevinnande IK Stern, som slog fast:

– Nu ser vi fram emot nästa år. Vi kommer gärna tillbaka, det här var kanon!

Bildextra

